

DE AVONDBODE.

ABONNEMENT

Aan het Bureau van het blad,
Wormoesstraat, No. 208.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN

VOOR 3 MAANDEN,
te Amsterdam ..... / 1.
en Buitensteden franco ..... - 8.
Abonnementen.
ZEVEN REGELS of minder ..... / 1.75.
Elken regel meer ..... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling, ... 32.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Uit hoofde van het Pinksterfeest, zal er Maandag 20 Mei geene Courant worden uitgegeven.

DE BEWAARSCHOLEN.

De algemeene aandacht begint zich meer en meer met de Bewaarscholen bezig te houden, en wij zien, hoe, dien ten gevolge, deze nuttige inrigting zich van lieverlede over den Oud-Nederlandschen bodem verspreidt. Dat de voorliggende, sedert het eerste bekend worden der inrigting in ons Vaderland, langzaam hebben plaats gehad, zal hoogstwaarschijnlijk zijnen grond vinden in de gewoonte van den Nederlander, om bestendig de spreuk: *festina lente* in het oog te houden. Thans, bij de zoo algemeen opgewekte belangstelling, zal het niet ongepast zijn, dat wij onze lezers eenige oogenblikken bezig houden met een inrigting, onder de benamingen van *Infant-School*, *Ecole Gardienne*, *Salle d'Asile*, en *Bewaarschool* bekend.

Men weet, dat het Bell-Lancaster stelsel van onderwijs in Engeland zijnen oorsprong heeft, en aldaar spoedig belangrijke opgang heeft gemaakt. De gunstige opname van dat stelsel moet, althans ten deele, gezocht worden in de omstandigheid, dat één onderwijzer voor een veel grooter aantal kinderen genoegzaam is, dan volgens de tot daartoe in Engeland bekende methode. Dit onderwijs, altoos veel doelmatiger dan de individuele methode, kreeg buiten Engeland den naam van *wederzijdsch* onderwijs of *enseignement mutuel*. Al het godsdienstig onderricht daarbij uitgesloten zijnde, kwamen eenige, van ware godsvrucht doordrongen personen op het denkbeeld, dat door hen aan de kinderen der lagere klassen een groote weldaad konde worden bewezen, door de gedeeltelijke toepassing van de Bell-Lancaster methode op het onderwijs van kleine kinderen, terwijl hun tevens, van de eerste kindschheid af, de behoefte aan het gebed en aan godsdienst zou worden ingeboezemd, door eenvoudige en in den kinderlijken zin gestelde gebeden en godsdienstige liederen. Ten einde de goede beginselen zoo veel te krachtiger mochten werken, besloot men de kinderen op te nemen zoo dra ze anderhalf jaar oud waren, en het verblijf op de school tot 3 en 9 jarigen ouderdom uit te strekken.

Men verkreeg intusschen tot een aanzienlijk beloop, en opende vercheidene scholen. De teedere kindschheid behoefde afwisseling om met vrucht te worden bezighouden, en zoo kwamen lichaams-oefeningen, kinderlijke spelen en vervolgend gezang op de Infant schools. Het godsdienstig gevoel werd ontwikkeld, de gezondheid bevorderd en het onderwijs geenszins vernieuwd: welke heerlijke uitkomsten!

De wijl de geheele leiding der scholen in Engeland hoofdzakelijk of uitsluitend aan vrouwen was opgedragen, was het vrij natuurlijk, dat verschillende dames zich scholen aantrokken, ze geregeld bezochten, om het toezigt daarover uit te oefenen, en de belangen der godsdienst zoo wel als het welzijn der kleinen te behartigen. Eene dier ijvervolle dames kwam in 1825, met hare familie, eenigen tijd te Brussel verblijven. Daar zag zij de kleine kinderen der schamele gemeente, of ten gevolge van kleine behuizing, of uit zorgeloosheid der ouders, of ook wijl vele moeders over dag van huis waren, om het brood te verdienen, of op de straat liggen en rond kruipen, vaak zonder het minste toezigt. In welk gevaar bevonden zich niet die kleinen; dat besef trof de dame, en zij werd op het levendigst door medelijden bewogen.

Er waren wel te Brussel twee aanzienlijke stads-armscholen, ieder door misschien 300 kinderen bezocht, er waren ook scholen van wederzijdsch onderwijs, waar een nog grooter getal kinderen was toegelaten: doch door een en ander was niet in de geheele behoefte voorzien, en daarenboven werden er geene kinderen onder de 5 jaren toegelaten. Eene groote gaping was en bleef derhalve aan te vullen.

De bedoelde Britsche dame, van opregte godsvrucht doordrongen, toonde haar medelijden op een werkdagse wijze, en hare naam verdient ook daarom bij ons in ere gehouden te worden. Mevrouw Caroline Colson gelukte het aan eenige andere Engelse dames haren ijver mede te deelen; zij vormden met elkander een intekenlijkt tot bestrijding der kosten van een Infant school, waarin ook eenige aanzienlijke Brusselsche dames deel namen. Op die wijze tot volharding aangemoedigd, woude Mevrouw Colson zich tot het Nederlandsche gouvernement met de niteenzetting van haar ontwerp, en verzocht de vergunning, om een kosteloze kleine kinderschool op te rigten, geschorid op de leest der Engelse Infant schools. De vergunning werd verleend, en deze nieuwe inrigting kwam in werking.

Intusschen had een andere gebeurtenis plaats, bestemd, om op de duurzame vestiging dier inrigting in ons land een krachtigen invloed uit te oefenen. Terwijl het voorstel van mevrouw C. bij het gouvernement in overweging was, werd, in den zomer van het jaar 1826, te Brussel een departement der maatschappij tot Nut van 't Algemeen gesticht. Om de ingezetenen der stad te eerdert tot deelneming aan te sporen, wenschte men bij dat nieuwe departement iets daer te stellen, hetwelk tot den kring der bemoeijenissen van de maatschappij kon gerekend worden te behooren, doch waarvan de stad Brussel onmiddellijk de voordeelen genoot. Aan de aarzeling over hetgeen ten dezen het best kon bij de hand genomen worden werd een einde gemaakt, door den week, dien het bestuur des departements van wege het gouvernement ontving, om zich ook het denkbeeld der Infant school toe te eigenen, edoch niet het bepaalde doel van aansluiting aan het stelsel van lager onderwijs, zoo als dat in Nederland algemeen gevestigd was. Met pretigheid werd de gelegenheid aangegrepen, om een nuttige, een weldadige inrigting, waardoor het lager onderwijs in Nederland tot volledigheid kon gebragt worden, met de Nederlandsche instellingen in overeenstemming te brengen.

Ook vervolgens bewees het gouvernement aan het Brusselsche departement alle hulpvaardigheid, welke verlangd kon worden tot verwezenlijking van het ontwerp. Het behaagde zelfs Zijner Excellentie den Minister van Binnenlandse Zaken een zeker getal achtenswaardige ingezetenen der stad Brussel uit te noodigen, om zich in commissie te vereenigen, en met het bestuur van het departement rond te gaan, ten einde in alle de wijken der stad inschrijvingen te verzamelen, tot de daargestelling van Bewaarscholen, te vestigen in die gedeelten der stad, waar de behoefte aan zoodanige inrigtingen het grootste was. Ten einde zelfs den burgerman in de mogelijkheid te stellen aan die inschrijving deel te nemen, werd de bijdrage op f 2 60 in het jaar bepaald. Dit had een gewenschte uitwerking, en het getal inschrijvers was aanzienlijk.

In het begin van het jaar 1827 werd de *Ecole Gardienne* van mevrouw C. geopend, en bijna gelijktijdig de eerste bewaarschool, door het Brusselsche departement der maatschappij tot Nut van 't Algemeen in het aanzijn geroepen. Van beide zijden ging men zijn eigen weg, doch de meeste kansen van spoedig te zullen slagen waren natuurlijk wijze in het voordeel der school door de Engelse dame opgericht. Deze toch kende het stelsel, zoo als het in Engeland, tot een zekere volkomenheid, door de ondervinding was gewettigd; zij wist dus, hoe hare school te besturen; maar daarboven werd door haar de vrouw, die aan het hoofd der school als onderwijzeresse of directrice zou geplaatst worden, naar Londen gezonden, om zich de methode eigen te maken. Binnen weinige weken derhalve was de school, door de Engelse dame bevestigd, in allen deelen ingericht als de Engelse Infant school, met het eenige onderscheid van verschil in taal. Anders was het bij de departementale bewaarschool: en oprichters en onderwijzeresse moesten leeren, doch niet ijver bezield, kwam het goede, hoewel stuggewijze tot stand. Men deed geen stap zonder de doelmatigheid aan de volgende beginselen te toetsen: 1°. Bewaking der kinderen of hen te behouden voor ongelukken; 2°. Lichamelijke ontwikkeling, of lichaamsbeweging onder behoort toezigt; en 3°. Aanvankelijke verstandsonwikkeling, of alle onderwijs aan verstandsonwikkeling ondergeschikt gemaakt, om verre af van hoofddoel te zijn. In weerd der mogelijkheden, waarmede men uit den aard der zake te worstelen had, bragt men het nogtans bij de departementale bewaarschool spoedig zoo verre, dat ze reeds voor het einde van het jaar 1827 als aanbevelenswaardig kon genoemd worden. Zijne Majesteit had de goedheid, door Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandse Zaken, aan de gouverneurs der verschillende provincien des Rijks niet enkel te doen kennis geven van het bestaan der bewaarschool van het departement Brussel der maatschappij tot Nut van 't Algemeen, maar ook om die inrigting als heilzaam, inzonderheid voor de lagere klassen, aan te bevelen, en de heeren Gouverneurs te doen uitnoodigen in hunne provincien de oprigting van dergelijke scholen zoo veel mogelijk te bevorderen.

De vooruitzichten waren derhalve in alle opzichten gunstig, om een inrigting, die althans strecken moest, om de zoo gebrekkige kleine kinderschooltjes op een doelmatige wijze te vervangen, in Nederland ingang te doen hebben. Wij zullen zien, of die bilijke verwachting zich spoedig verwezenlijkt.

De heroemde SOMREN BEGGHEM, in den gezegenden ouderdom van 96 jaren, nalatende een verveerde nagelachtenis en 50 miljoen francs. Maar dit doet ons aan het Oosten denken. De mogelijkheid, dat immer *Siberië* met *Hindostan*, afschaan door *Perzië* en *Tartarië* gescheiden, in *contact of conflict* zou kunnen komen, wie had zulks nog voor 50 jaren durven vermoeden? ... Maar reeds beginnen wij hennauw naar de maan op te zien, uit vreeze, dat de versterking van het staatkundig evenwicht, of zoo iets, dat men vroeger de balans van *Europa* noemde, van daar zal komen. En dan *Circassie*! Van waar moeten ons al geene geruchten van oorlog vervaren, en waar komt het bij, dat die geri cten een nadeeligen invloed moeten hebben op onze luimen, onze digestie, onze nachtrust?

Maar waartoe het kwaad zoo ver gezocht? Dat ver af ligt, zal ons bedien nog niet bereiken, en dit is voor het moment genoeg, hoezeer ons alles al meer en meer schijnt te naderen, ook zonder stoanhoopen en spoorwegen. De *Hellepont*, de *Nijl*, de *Euphrat*... Het is, alsof de wateren daarvan reeds onze voeten bespatten, en, met een klein fortuin, raken zij ons tot aan de knieën, en zoo voort. Sultan MAHMUD, MEHMEFD-ALI, laat beiden u beduinen, wat men door *status quo* verstaat, en hoe nuttig, hoe voordelig, hoe heilzaam dit ook voor u is; hoe het staatkundige verwickelingen verhoedt, en toch eenmaal tot uitkomsten leidt. Besluit tot de aanneming daarvan, ten minste voor een eeuw, en houd u bij uwe mokka en opium.

En nu komen wij nog nader in de buurt. In *Spanje* bezitten wij, bezit *Spanje* het ministerie OFALIA, met geld, crediet, noch manschap. Gelukkig, dat zij daar hunne door ons Franschen geleverde treinspaarden kunnen betalen met — boomen, in zoo ver die geveld kunnen worden, en in zoo ver die boomen niet vervoerbaar zijn met — de houtskool, welke van die boomen gebrand kan worden worden. Ondertusschen is ESPARTERO onvermoeid bezig met voortrukken, terugtrekken, zich concentreren, bruggen slaan, onderscheppen, gevangen nemen, aantasten, overvleugelen, overwinnen, enz., enz. Kortom, als JULIUS CESAR ESPARTERO geweest ware, had hij zeker geen tijd kunnen vinden, om inmer den *Rubicon* over te trekken. Maar JULIUS CESAR was ook geen ESPARTERO.

En literator mijner vrienden, een groot voorstander van het optimisme, beweert, dat de tegenwoordige burgeroorlog op het Iberische schiereiland enkel geroerd wordt, om, in een volgende eeuw, het aanzijn te geven

NEDERLAND.

AMSTERDAM 18 Mei. De *Staatscourant* deelt een Koninklijk besluit mede; waartuit blijkt, dat, sedert de plaatsing in het *Staatsblad* van het besluit van 9 April jl. en van het daarbij vermelde, op den 21 Januarij jl. te Berlijn, tusschen Nederland en de staten van het Deutsche Zollverein gesloten handel-tractaat, in de voorschreven residentie zijn uitgewisseld, de alstoen nog ontbrekende ratificatiën van het koninkrijk Wurtemberg, van het groot-hertogdom Hessen, van het hertogdom Saksen-Meiningen en van het vorstendom Reuss-Greiz; door welke uitwisseling deze zaak, alzo derzelver volle beslag heeft bekomen.

— Men schrijft ons, dat de heer Willem Carl Muller is benoemd tot chirurgijn van de 3de klasse bij de Nederlandsche Marine.

— Met den 1sten Junij aanstaanden, is aangesteld tot opzigt van den kunstlichttoren te Schouwen (Provincie Zeeland) de heer R. C. de Wijs van Sanen.

— Tot ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Geldrop. (Noord-Brabant) is benoemd, E. M. van Mattenburgh, met bepaling, dat van die ontvangst, te rekenen van 1 Januarij aanstaanden zal worden afgescheiden de gemeente Zes Gehuchten, en gevoegd bij het kantoor derzelfde midde-len Heeze en Leemde.

— In de dertiende algemeene vergadering van het Genootschap tot zedelijke verbetering der gevangenen, waarvan bereids in den *Avondbode* van den 17 Mei. N°. 467, is melding gemaakt, zijn benoemd tot leden van verdienste de heeren: Lindpaintner, hofraad, directeur der gevangenis, te Ebersbach in Rheingau, in het hertogdom Nassau; Ebersbach, directeur van politie, te Götting; J. B. Ristellmacher, hofraad, ridder, directeur der provinciale werk-inrigting te Braunweiler, nabij Keulen; De Metz, raadshier in het koninkl. gerechtshof, enz. te Parijs; L. M. Moreau Christophe, inspecteur-generaal der gevangenis te Parijs; Ramon de la Sagra, afgevaardigde bij de Cortes te Madrid; Adrien Picot, secretaris van het Zwitserseh gevangenen-genootschap, te Genève; Aubanel, directeur der straf-gevangenis te Genève; Samuel Hoare, president van het Britsch gevangenen-genootschap, te Londen; William Allen, te Stoke Newington; Pierre Bedford, te Croydon.

— Sedert de laatst gedane bekendmaking, zijn door de belanghebbenden geligt de navolgende door Z. M. verleende octrooien:

Een octrooi, in dato 13 Januarij 1839, voor den tijd van vijftien jaren, van af 20 November 1837, verleend aan de Leutre de Guenard, domicilium verkozen hebbende bij Loden en Poel te Amsterdam, op de invoering van een nieuw toestel van smelting tot het fabriceren van kaarsen.

Een octrooi, in dato 13 Januarij 1839, voor den tijd van vijftien jaren, van af 17 April 1837, verleend aan Miles Berry te Londen, domicilium gekozen hebbende bij C. C. Uhlenbeck te Amsterdam, op de invoering der uitvinding van zeker mastiek of cement, geschikt om onderscheiden kleuren aan te nemen, hetwelk tot verschillende einden kan worden gebezigd.

Een octrooi, in dato 15 Januarij 1839, voor den tijd van tien jaren, van af 15 Julij 1838, verleend aan Poitel, te Parijs, domicilium verkozen hebbende bij de Baekere, te 's Gravenhage, op de invoering van een nieuw zamenstel van molensteinen, tot het malen en breken der granen.

Een octrooi, in dato 22 Maart 1839, voor den tijd van tien jaren, verleend aan J. M. Aubrette, te Parijs, domicilium verkozen hebbende ten kantore van de Procureurs T. en E. J. Asser, te Amsterdam, op de invoering der vervaardiging van gesponnen glas, en van dezelfde gebruik voor weefels, hetzij alleen, hetzij vereenigd met zijden, wollen of andere geweven stoffen.

Een octrooi, in dato 3 April 1839, tot December 1847, verleend aan J. Muston, te Haarlem, op de uitvinding van verbeteringen, door hem aangebragt aan de nieuwe wijze om loodwit te vervaardigen, waarvoor aan hem in dato 4 April 1834, een octrooi van invoering is verleend voor den tijd van vijftien jaren, van af December 1832.

Dit octrooi is verleend onder voorwaarde, dat de geotrooijeerde gehouden zal zijn, om, aan elken Nederlander binnen een maand, na dat hij daarom aanvraag zal hebben gedaan, mededeeling te doen van de geotrooijeerde verbeteringen, met vergunning, om daarvan gebruik te maken, zulks tegen betaling aan den geotrooijeerde, gedurende den tijd van het voormeld octrooi, aan een nieuwe *Iliade*, of, zoo als men wel eens zegt, een *Ilias* van plagen.

Maar dan moge de dichter, welke daartoe bestemd is, door eenig notabel vergriip, het rad van *Ixion* verdiend hebben, en hij, die veroordeeld is, om het dichtwerk te lezen of te hooren, het rollen van den steen van *Sisyfus*. Een oud academicien, dit hoorende, wilde daartegen de meening door-drijven, dat men hier denken moest aan de *lor der compensatie*; te weten, dat men hier tegen de rampen, welke *Spanje* teisterden, moest opwezen, het geluk, de rust en de vrede, die wij Parijzenaars genieten. ... Maar toen was ik zoo vrij, beleedelijk te vragen, dat is, ik was op het punt van dit te doen, of hij niet *Bicêtre* ontsnapt was, in plaats van uit de academie te komen.

Dan, dit alles daar gelaten. Interventie of geene interventie: het vraagstuk, en ook de kunst, is, om Don CARLOS, die, of naar *Estella* gaat, of van *Estella* komt, of te *Estella* is, en tusschen beiden ook wel eens brug-gen over den *Ebro* probeert, steeds wandelende te houden, zoodat hij niet aan het zitten geraakt; want, komt hij eenmaal te zitten, ... dan — verdiepen wij ons in de toekomst niet.

Maar genoeg van *Spanje*, om regt te hebben het zwijgen te bewaren aangaande *Portugal*. Ongelukkig maar, dat wij zoo nader naar de *Alpen* als naar de *Pyrenen* gerust het oog kunnen geslaan. Afzonderom *disput* met een republiek, en wel met ons bondgenootschappelijk *Zwitserland*! Hoe onedig aangenaam, met den maarschalk SEULT, aan Koningin VICTORIA een haar waardig geschenk, dan aan die vriendin een diplomatische nota over te brengen!

Nu zouden wij ons te huis kunnen troosten met het behoud vooreerst van MOLT en DUTIN, DUTIN en MOLT; welk behoud wel op mag wegen het niet bekomen op de borst onzer geducepten van de *plague-Jobard*; maar de geldelijke aangelegenheden, deze, helaas! zijn het, die alles bederven, en juist daarom vooral is het leven thans nog moeilijker geworden dan in het vorige jaar. Wij willen dan ook maar in het geheel niet klagen over de doorgestane winterkonde, over de uitgebonderde, grijpende wolven, overal langs de publieke wegen, over sneeuw, bandieten en bevroren wijnstokken, over schier alle naesten brandgevaaren, het verlies van ons *Theatre Italien*, van onze *Fantaisie*, wel minder nog over de verhoging van de onkosten der *de 1839* latieten in den maanden-tijds: dit alles behoort zoo toe te weeten gewonnen

MENGEELWERK.

HET JAAR 1838 WEINIG BETER.

Vervolg van:

Hoe ZWAAR HET EEN FRANSCHMAN VIEL IN HET JAAR 1837 TE LIVEN.

(Zie *Avondbode* van 27 April j.l.)

(Ingazon's.)

«Weinig beter?» Zeg liever, dat het jaar 1837 een Hemel van genoegen was, bij dat van 1838 vergeleken. Die zich in 1837 slechts voor de politiek, het spel en de liefde wist te wachten, had nogkans bij zijne zinnen te blijven: maar wie kan nu de politiek van het lijf houden, daar zij, als de doornstrik, in de sabel van *ASOTIS*, ons overal bij de kleederen grijpt? Wie het spel, daar men niet hoort dan van leeningen *RICARDO*, *ARDOIN*, *AGUADO*? Wie de liefde, als de stad *Parijs* geene andere tijdskorling oplevert, dan het lezen van de aldaar uitkomende drie honderd zes-en-twintig dagbladen? Men zegge niet, dat geheel *China* slechts een enkele Courant oplevert, en het daar aan geene tijdkorling ontbreekt: want in *China* zweegt men onder wat men leven noemt; terwijl onze bestemming *amusement* is. De politiek is intusschen nog het ergste van allen: zie eens, hoe donker overal aan de kim! In *Canada* onlusten, en dit zijn booze insecten, die men niet vervolgen kan, zonder dezelve van den eenen heuk in den anderen te jagen. Worden wij daar in tweespalt gewikkeld, dan kan de bakeljaauw ons duur te staan komen. Naauwelijks hebben wij de balans met *Haiti* verëend, of, zie daar, al wederom nieuwe openstaande rekeningen met de jonge Americaansche republieken, *Mexico*, *Buenos Ayres*, *Peru* en *Chili*; rekeningen, die om afsluiting schreeuwen. Wij hebben onze regten daar doen gelden, ja, maar wat zou ons de veruiegeling baten van een hoenderhok, zoo als *St. Juan d'Ulloa*, als dit kwaad bloed mogt zetten bij een bondgenoot, welke in die hoeken gaarne vrij spel heeft? Onze bondgenooten moeten wij wel behouden, vooral nu wij er een verloren hebben; ja, een vrouwelijke bondgenoot, een vrouwelijke *Shun*, maar desmettemin getrouw, en wel in de Koningin van *Serdanah*,

Van de helft der zuivere winst, welke door het aanwenden van de bedoel te... om loodwit te vervaardigen, en van de thans grootrooijerle verbeteringen, boven de gewoonlijk in gebruik zijnde wijze, zal worden verkregen op het loodwit, dat vervaardigd zal worden door dengene, die de mededeeling bekomen heeft; zullende, wanneer omtrent die betaling aan den grootrooijerle eenig verschil mogt ontstaan, alle betwistingen deswege worden onderworpen aan de beslissing van het departement van Binnenlandsche zaken; alles onder bewaar voor den grootrooijerle, indien hij aan de verplichting tot mededeeling niet mogt voldoen, van het ootrooi te zien vervallen verklaaren, en de daarin beschreven verbeteringen openbaar bekend maken.

Een ootrooi, in dato 8 April 1839, voor den tijd van tien jaren, verleend aan J. Schaap Spoelstra en T. Smeding te Leeuwarden, op de nitvinding van 'ten toetel, door middel van welken zij de bij de wet van 26 Dec. 1833 aangeduide turfsoorten, ieder naar gelang van de deugd zijner grondstof, eene drie- en viervoudig verhoogde waarde kunnen geven.

Een ootrooi, in dato 9 April 1839, voor den tijd van tien jaren, verleend aan H. Remmers, te 's Gravenhage, op de invoering van een nieuw werktuig, dienende tot het maken van steenen.

Een ootrooi, in dato 11 April 1839, voor den tijd van tien jaren, verleend aan W. Bornett, te Londen, domicilium gekozen hebbende bij mr. J. W. Gefken, Advocaat te 's Gravenhage, op de invoering van middelen, geschikt om onderscheiden dierlijke en plantaardige zelfstandigheden. (naars stof, hout, enz.) voor bederf en vergaan te bewaren.

's GRAVENHAGE 17 Mei. In deze residentie is heden gearriveerd de heer Wekherlin, raad van legatie te Stuttgart.

De conclusien in de zaak van den heer Weemaels, betreffende de eigendom van deszelfs normale drukkerij, zullen, op den 34 dezer, voor de Arrondissements-Regbank ter dezer stede worden genomen.

Naar men verneemt, heeft de student R. die, wgens het doen bij ke van afkeuring, de zaak van den Koninklijken Franschen schouwburg op Zaterdag avond heeft moeten verlaten, bij den heer officier der Arrondissements-Regbank alhier, eene klage ingeleverd, wgens mishandeling, welke hij vermeent van de politie bij die gelegenheid te hebben ondergaan.

De aanleiding daartoe schijnt geweest te zijn, dat de bedoelde student zich veroorloofd heeft om, in strijd met de bestaande verordeningen, een der actrices op het bevestig tot te sluiten. Het publiek juichte de actie bij herhaling en zoo onafgebroken toe, dat zij daarin eene ruime vergoeding vond voor de haar aangedane belediging. Intusschen was het publiek zoo zeer over het gedrag van den student verontwaardigd, dat de politie verzoekt was tusschen beiden te treden. Hetgeen het onbetamelijke van het gevecht nog verergerde, is, dat onderscheidene leden van het Koninklijke gezin op dien avond den schouwburg met hunne tegenwoordigheid vereerden.

ARNHEM 17 Mei. Niet alleen heeft de uitgever der *Arnhemse Courant*, maar ook de procureur-generaal bij het provinciale gerechtshof v. Gelderland, cassatie aangevoerd tegen het arrest, door dat gerechtshof den 11 dezer gewezen. Voor den Hoogen Raad zal, naar men verneemt, de uitgever worden verdedigd door den heer mr. D. Donker Curtius.

HELLEVOETSIAUS 15 Mei. Heden heeft alhier de plegtigheid plaats gehad van het leggen van den eersten steen aan het gebouw, hetwelk door l. Bestuur der stad wordt opgevoerd, en bestemd is voor de verzorging v. behoeftige personen en de verpleging van behoeftige krankzinnigen, in tegenwoordigheid van den Gemeenteraad en van de Administratie der Algemeene Armen.

Part. Correspond. BRUSSEL 17 Mei. Des namiddags ten 3½ ure. De Parijsche post, welke gewoonlijk ten 12 ure aankomt, is op dit oogenblik alhier niet ontvangen, en is daardoor eene zekere ongerustheid ontstaan, die ha regtvaardig vindt in de betreurenswaardige gebeurtenissen, waarvan Parijs den 12 en 13 dezer het toneel is geweest. De duiven, welke men de gewoonte heeft te valencienas en te Bergen in Neugebouw op te laten, zijn ingeslagen achtig gebleven, hetgeen doet gelooven, dat de post eene groo vertraging heeft moeten ondervinden, of wel, dat aan denzelven tusschen Parijs en St. Quentin eenig ongeval is overgekomen.

Omtrent de benoeming van eenen nieuwen Minister van Justitie bij alhier de onzekerheid bestaat. Men spreekt alhier van den heer Kerm, die de meeste kansen schijnt te hebben om de staatkundige erfen van den heer Ernst te erlangen.

Er is alhier een gerucht in omloop, dat het gouvernement voornemens zoude zijn een ontwerp van wet voor te dragen, ten einde de verkeringen voor de beide Kamers in het Limburgsche eene maand uit te stellen. In de zitting van heden van de Kamer der Afgevaardigden is door d. Minister van Oorlog een ontwerp van wet voorgesteld, strekkende om d. dienst der milicie op 8 jaren te bepalen; de twee laatste jaren zullen reserve v. maken. Vervolgens heeft de Kamer de bevoegdheid over den d. de Schelde voorgezet.

BRUSSEL 17 Mei. De *Commerce Belge* zegt, dat de nitwisseling v. de ratificatie der tractaten van 19 April, naar men verzekert, op d. bepaalde tijdstip zal plaats hebben, namelijk, op het einde der loopende maand. Mededeelingen van den kant der kabinetten, welke men veronderstelde ten achteren te zullen zijn, waarborgen nu reeds de vervulling der wettelijke formaliteit.

Bij een besluit van den minister van Financiën, onder dagteekening van gisteren, is eene commissie van 14 leden benoemd, ten einde op te gaan tot de voorbereidende werkzaamheden van de liquidatie, welke tusschen Holland en België zal plaats hebben.

De leden der commissie zijn de heeren Fallon, Zoude, Desmet en Jadot. Ieder van de Kamer der Afgevaardigden, Du Jardin, secretaris-generaal bij Financiën, de Bronghe, oud-directeur der bank van België, Rapard, lid van de rekenkamer, Faider, directeur der registratie en domeinen, van der Kerckhoven, directeur van de openbare schatkist, van Caillie, directeur der registratie in het Luxemburgsche, Previnaire, oud-administrateur bij Binnenlandsche Zaken onder Koning Willem, Meus van de Male, oud-griffier der rekenkamer, Stens, oud lid der permanente deputatie van Brabant, en Gremdt, advocaat van het Ministerie van Financiën.

loop. Maar wij klagen veel meer over de aanneming van het beginsel der conversie van renten. in zoo ver zulks op reductie van renten zou kunnen uitloopen. Reductie! hoe kunnen wij tegen reductie, als eene tering volmaakt sluit op onze nering? Zullen wij de vermindering, door die reductie ontstaan, moeten uitwinnen, of 's morgens op onze chocolade, of 's middags op onze cognac, of 's avonds op onze punch? En dan gaen *Talitha Italiani* langer! Is niet te verstaen! Als het gevraagde *milliard* eenmaal toegestaan is, waarom dan nog over conversie van renten te spreken? Het is woorden en tijd verspillen. *TALITHA* pleegde te zeggen: «Er is geen toestand zoo vanhopend, waaruit men zich met voordeligheid zou kunnen redden, als men maar weet — het rechte middel aan te grijpen, en dat middel ligt steeds in de kwaal zelve. Wij zouden dadelijk naar hem toegelopen zijn, op aanwijzing van dat middel in het gegeven geval: maar nu, daar komt hij ons, juist nu, door den dood te ontfangen. Nu kunnen wij, voor ons, maar drie redmiddelen zien: vooreerst, het geluk elders te zoeken, als het dan hier niet langer te vinden is. Maar zie, daar moet de *Recherche*, welke was uitgegaan om te gaan zien, of er op *Spitsbergen* kievitvieren in te zamelen, en op *Nova-Zembla* aardbeien te plukken waren, in de *Lieses* tot op 80 graden breedte genaderd, terugkeerden om eene koude van 80 Reaumur. Dns elders is het ook al niet. In de tweede plaats zou men bankier kunnen gaan worden: kapitaal om te beginnen is de minste zwaarigheid. Iemand van die heeren, welke, nu tien jaren geleden, zich met het verkoopen van pakjes ingesmokkelde cigaren genoten moest, spreidt thans eene Koninklijke pracht ten toon, en, na zoo vele schapen geschoren te hebben (kleine renteniers, door hem in rooiv en armoede gedondeld), strekt hij met regt zijne hand naar het guldenvlies uit; althans men vertelt het en het wordt geloofd; maar, en dit weinige eigenlof zal er wel af mogen, om ons van zulke middelen te bedienen, daartoe zijn wij te *generous*. De *St. Julien* zou ons niet smaken, als wij hem, dus verworven, drinken moesten. Maar dan schijnt er in de derde plaats nog over, de reeds te. *Parijs* aanwezende drie honderd toneeldichters, waarvan sommigen op een inkomen van 40 à 50.000 francs kunnen rekenen, (SCATTE alleen verdiende in 1834 148.000 francs) met nog eenige te vermeerderen. Nu behoeven wij met onzen tooneelarbeid wel geen 148.000 francs in het jaar te winnen. Wij zijn behoeftigen genoeg om voor de helft te willen contracteren. Wij weten ook

Gisteren heeft de Kamer der Afgevaardigden zich met de behandeling der afzonderlijke artikelen van het ontwerp van wet tot terugbetaling van den tol op de Schelde bezig gehouden.

De heer Smits, na de meeste der argumenten, welke in den loop der discussie zijn in het midden gebracht, te hebben herinnerd, treedt in eene uitvoerige beschouwing van de onderhandelingen omtrent de Scheldevaart, waaruit hij het besluit afleidt, dat de voldoening van den tol, zonder terugbetaling, den handel van Antwerpen zoude vernietigen. Ten slotte roept hij uit, dat de aanneming van een enkel der amendementen, waarbij bepaalde categorieën worden daargesteld, even als een kanonschot, door het geheele land zoude weergelmen, en onafgepakt den handel en de scheepvaart op de Schelde ten gronde rigten.

De heer A. Rodenbach beweert, dat de tol geene belemmering voor den handel van Antwerpen kan zijn, daar dezelve niet meer dan een half pCt. zal bedragen.

De heer Rogier bestrijdt de verschillende voorgestelde amendementen en betuigt zijne verwondering, dat na de veelvuldige aangewende pogingen tot behoud en handhaving van den vrede, men thans den oorlog zoude willen aandoen, aan de natien, welke onze zusters zijn geworden.

De heer Dumortier: Mooie Zusters!

De heer Rogier: Ik beschouw ze als zoodanig, ik heb geen afkeer tegen de vreemde natien; ik heb altijd veel sympathie gekoesterd jegens de vreemdelingen, die ons goud aanbrengen en de orde niet verstoren. De redeenaar besluit met de aanmerking, dat, om alle wijdooppige beraadslagingen te vermijden, het beter ware, de vragen te behandelen, door de centrale sectie opgegeven.

De heer Dumortier geeft zijne bevindingen te kennen, dat onderscheidene sprekers, die voor het eind-tractaat gestemd hebben, nu zich verzetten tegen eene wet, welke daarvan het noodwendig uytloei is. Onder anderen, zegt hij: Ja, het tegenwoordige tractaat is voor België veel nadeliger, dan dat van 15 November, en ons gouvernement is des te misdadiger, daar Koning Willem het tractaat van 15 November, zonder voorbehoud hebbende aangenomen, hetzelve in de eerste plaats de vrijheid van de Schelde had moeten handhaven.... Gij zegt, door geweld tot de aanneming te zijn gedwongen. Doch waar was dat geweld? Het was niet op onze grenzen. De toestand van België zal nog slechter worden; ik zal niet spreken van Limburg en Luxemburg, waarvan gij de bewoners als eene verachtelijke kudde hebt verkocht, maar van het overblijvende België. Gij hebt jaarlijks 11 miljoen francs aan Holland te betalen; gij moet de 4 miljoen terugwinnen, welke Limburg en Luxemburg aan België opbragten; gij zult een leger willen behouden, en van den vrede gebruik maken, tot het oprigten van schoone monumenten. en gij wilt nog het land met eene uitgave belasten, welke eene onmetelijk kapitaal kan bedragen!

Waar zoudt gij de gelden vinden, om alle deze uitgaven te bestrijden? Ik hoop, dat de Kamer de noodzakelijkheid zal inzien, om voor het tweede halfjaar de additionele opcenten voor oorlog in te trekken. De spreker eindigt met een amendement voor te stellen, strekkende, om de terugbetaling van den tol te doen plaats hebben aan de Belgische schepen en aan die van vreemde natien, welke lading bij den uitvoer een vierde aan Belgische producten zal inbeheiden.

Nadat de heer Lebeau nog het woord had gevraagd, om op een gezegde van den heer Dumortier te antwoorden, hetwelk hem personeel betrof, verkreeg de minister van Buitenlandsche Zaken het woord, die beweerde, dat de vermindering van de ten laste van België gebrachte schuld van f. 8.400.000, met de achterstallen, sinds 1831, op f. 5.000.000, zonder achterstallen, als ook van den tol op de Schelde van f. 4.50 op f. 1.50 voldoende bewees, dat het tractaat van 19 April 1839 voor België oneindig voordeliger is, dan het tractaat van 15 November 1831.

Vervolgens heeft de heer de Meulenaere verzoekt, dat de minister hem morgen antwoord mogt geven op de vraag, hoeveel vroeger het bedrag was van het loodrecht op de Schelde, en tevens, hoeveel het bedrag zal zijn van het regt, dat in gevolge het tarief van 1839 op de monden van de Maas zal worden geheven.

De zitting is ten 4½ ure opgeheven.

Part. Correspond. ANTWERPEN 17 Mei. Ten gevolge van de eindelijk benoeming van het Fransche Ministerie, waarvan de heer Thiers geen deel heeft, is de hoop van eenen spoedigen in Spaansche handen, op zette meer krachtig tusschen de natien van Frankrijk in de aangelegenheden van het Schiereiland geheel geweken. Desmettemin houdt de rampzalige toestand van het door den burger-oorlog zoo fel geteisterde Spanje de aandacht steeds bezig.

Wel is waar, is de financiële gesteldheid aldaar in de laatste drie maanden niet verergerd, in weêrwil dat de aangewende pogingen om te Parijs, Londen of elders nieuwe leeningen te sluiten tot dus verre zijn mislukt. Van den anderen kant echter, verslinden de kosten voor het leger aanzienlijke sommen, en blijft het bij voortdurend een vraagstuk, in hoeverre het reeds verarmde Spanje in die behoeften zal kunnen voorzien. De bekwaame, doch in vele opzichten trage graaf van Luchana, die door sommigen veellicht ten onrechte met den Romeinchen Fabius Cunctator wordt vergeleken, heeft meermalen, blijkens de berichten, de gelegenheid gehad, de Carlisten eene beslissende nederlaag toe te brengen, doch door eene onverklaarbare onstandigheid, gaf hij aan Europa het wonderlijke schouwspel van eenen veldheer, die zijne operatiën zoodanig bestuurde, dat hij telkens te vroeg of te laat aanvalt. Zonder de redenen van dat verschijnsel op te sporen, is het niet te ontkennen, dat eene zoodanige handelwijze weinig geschikt is om het einde van den burger-oorlog te bespoedigen.

Wat de onderlinge verhouding der partijen in Spanje betreft, beginnen de Exaltado's zich wederom op den voorgrond te stellen. In de hoofdstad waren de gemoeiender geestespannen, en is het gouvernement beducht voor den keer, dien de gebeurtenissen in de provincie Valencia dreigen te nemen. Het spreekt echter van zelf, dat de oneenigheid en tweedragt tusschen de voorstanders van den troon der jeugdige Isabella, uit den aard der zaak nog meer verwarring moet aanbrengen, dan nu in zoo ruime mate het geval is; terwijl daarenboven de belangen van Don Carlos daardoor noodwendig moeten bevoorrecht worden.

Het Carlistische leger houdt zich, in weêrwil van hetgeen onlangs tusschen Don Carlos en Marito heeft plaats gehad, goed staande. Ook van dien kant worden geene beslissende aanvallen beproefd, hoewel in de laatste

wel, dat tot het dichterschap geene vereischt wordt. Maar dit zal wel gelijk staan met het bezit van kapitaal om bankier te worden, en dus almede het minste te zijn. Slechts één bezwaar schiet er over: om als schrijver opgang te maken, zeggen de boekhandelaars-editoren, en de directeurs van schouwburg, moet men *renomme* hebben. Dus, om als schrijver te kunnen optreden, wordt er *renomme* vereischt, en om *renomme* te beaiten, moet men schrijver zijn! Dit is, naar ons begrip, eene ware *antiromie*, zoo als wij menen dat het in de bespiegelende wijsbegeerte hert. Zoo stuit men overal op rotsen en klippen, als men meent de haven in te loopen! Wie helpt ons hier uit de maalkroom? .... O, dat *TALITHA* juist nu van het wereld-toneel moest aftreden: wat zou hij ons anders door raad en daad geholpen hebben! Want wij zien wel, dat waar alle academici en insinuat, met alle menschelijke geleerdheid, wetenschap en wijsheid, te kort schieten, het enkel de diplomatie is, van waar het komen moet.

KLASSIFICATIE DER MANNEN.

Met uitzondering der gehuwden, die slechts in twee klassen, dat is in werkelijke heeren des huizes of gehoorzame dienaren der aangeboden of geveesde gade, moeten verdeeld worden, kan men de mannen, volgens zekere humoristische schrijfsfijf, gevoelig naar de hoedanigheid der vier hoofdstoffen klassificeren.

Tot de eerste klasse behooren de *watermannen*. Deze zijn die gevoelvolle personen, wier verstand door eenen stroom van gewaarwordingen wordt onder water gezet en verdond. Zij gevoelen slechts, en hun leven gelijkt het waterkrak van een meer, dat bij elke windvlaag door eene talloze menigte van golfjes wordt beroerd. Bij dames zijn zij eene onuitputtelijke bron van zoete woordjes, in wier suikerwater zij het vrouwelijk verstand pogen op te lossen, ten einde het hart aan hunne hengels te slaan. Hunne liefde verdwijnt als eene golf, en zij zweemden op de zee hunner gevoelens van de eene bevalligheid naar de andere, tot dat zij eindelijk in het net van dese of gene behendige schoone gevangen worden.

Tot de tweede klasse behooren de *aardmannen*. Zij zijn de verstandige mannen, die gedurende hun geheele leven, door de zandvoets-

dagen op de Christino's eenige belangrijke stellingen zijn veroverd, waardoor de beide tegenover elkander staande legers moedelijk het oogmerk hebben kunnen ontgaan, waarop een veldslag zal moeten geleverd worden, die veellicht beslissende gevolgen kan na zich slepen.

In allen gevalle schijnt Don Carlos wederom een vol vertrouwen in Marito te stellen, die thans de meeste personen, welke hem hinderlijk waren, uit staatkundige, burgerlijke of militaire betrekkingen hebbende verwijderd, al zijne pogingen aanwendt, om bij zijn leger de geestdrift op te wekken en die krijgstocht te handhaven, zonder welke geene overwinning mogelijk is.

Vraagt men echter, waartoe al dat over en weder trekken van de beide legers, hetgeen tot dus verre het eigenaardige kenmerk van den burgerkrijg is, moet strekken, dan dringt zich onwillekeurig de overtuiging op, dat het doel daarvan is, eene algemeene afmatting der partijen te bewerken, en al zoo eindelijk eene transactie tot stand te brengen, welke rust en orde aan Spanje zal hergeven, en een einde maken aan de bloedige tooneelen, die aldaar dagelijks worden waargenomen.

Intusschen is het te bejammeren, dat een zoo uitgebreid en zoo magtig rijk, hetwelk in zijnen boezem zoo vele hulpbronnen bezit, steeds ter prooi blijft aan de woelingen der partijen, die den grond in alle rigtingen ploegen, den handel en alle takken van nationale welvaart in de kiem verstoppen, terwijl zich aan den gezigtendeer geene lichtende teekenen van hoop noch verlossing schijnen te vertoonen.

ENGELAND.

LONDEN 15 Mei. De berichten omtrent de gebeurtenissen te Birmingham zijn, volgens den *Courier*, zeer overdreven. Zondag morgen hielden de Charitisten, ten getale van 1,500, gedurende de Godsdienstoefening, weder eene vergadering, bij welke gelegenheid zekere gedelegeerde van de conventie eene redevoering hield, in welke hij verklaarde, dat de Charitisten genoodzaakt zouden zijn, de wapens tegen de Tories op te vatten, ten einde de Koningin te verdedigen, die, zoo als hij zeide, door Sir Robert Peel grovelijk was gehoord.

Ten bewijze van de drokte, welke er in Londen heerscht, deelen de Engelsche dagbladen het volgende mede: Op Woensdag den 16 Januarij II., passeerden er langs het *Pantheon* van des morgens zes tot des nachts ten twaalf ure 347 eigen rijtuigen met twee en 935 met vier wielen, 890 omnibussen, 621 huurrijtuigen met twee en 752 met vier wielen, 91 diligences, benevens 1879 karren en andere voertuigen, te zamen een getal uitmakende van 5.515. Het over *Stafford place* op den 18 Januarij II. gepasseerde getal rijtuigen, bedroeg 4.735, waaronder 1,213 omnibussen, dat op den 22 derzelfde maand door *New-manille street* 6.992, terwijl Zaterdag daaraanvolgenden over *Stafford-place* 5.943 rijtuigen reden.

DUITSCHLAND.

TRIEST 7 Mei. Z. K. H. de Hertog van Bordeaux, vergezeld van den heer van Montbel en een talrijk gevolg, is gisteren alhier aangekomen, en heeft heden ochtend Hoogstdezelfs reis naar Fiume voortgezet.

BERLIN 13 Mei. Alhier is de aangenane tijding ontvangen, dat het Oostenrijksch gouvernement, hetwelk aan alle zijne onderdanen, van welke godsdienst ook, dezelfde regten laat wedervaren, de geschillen, die in Hongarije, ten gevolge van de herderlijke brieven, betreffende de gemengde huwelijken, door sommige bisschoppen bekend gemaakt, hebben bestaan, geheel heeft uit den weg geruimd. Het lijdt geen twijfel, of de onpartijdigheid en de regtvaardigheid, waarmede het Oostenrijksche gouvernement deze zaak heeft behandeld, zal eene heilzamen invloed op de Kerkelijke geschillen van Duitschland uitoefenen.

LEIPZIG 13 Mei. Het ontbreekt niet aan voorbereidselen, tot het vieren van den gedenkdag der invoering van de evangelie-leer in Saksen, den 19 Mei. Men verwacht, dat deze gelegenheid tot de verdere uitbreiding van de Gustaaf Adolf stichting moge aanleiding geven; daar deze inrigting de verspreiding der evangelie-leer na Luther zoo zeer heeft bevorderd. Gedurende 1838 heeft zij, in weêrwil van menige onverwachte bijdragen, slechts 7000 Rr. ontvangen.

Part. Correspond. BERLIN 13 Mei. De Pruisische regering heeft zich in deze stad nog altijd een Bondsgarnizoen, bestaande uit Keiz.-Oostenrijksche infanterie, Pruisische uhlanen en eene afdeeling Koninklijk-Pruisische artillerie. De tegenwoordigheid van dat garnizoen dagteekent van het tijdstip van den aanslag in April 1833. Onze regering heeft er sedert dien tijd bij herhaling op aangedrongen, dat de stad van dit garnizoen mogt bevrijd worden, doch altijd te vergeefs. Thans wordt echter daarover ernstig gesproken, dat de troepen der Bondsvergadering ons zullen verlaten, doch niet dan op verschillende door de stad te vervullen voorwaarden, als: eene aanzienlijke geldelijke schadevergoeding, vermeerdering van onze militaire magt en reorganisatie der politie. De onderhandelingen over deze voorwaarden zijn nog niet geëindigd; men hoopt echter, dat de terugkomst van den graaf von Munch-Bellinghausen veel zal bijdragen, om deze zaak weldra ten einde te brengen.

De heer Charles Dnrand heeft eigenhandig uit Parijs geschreven, dat hij de redactie van een nieuw uit te geven dagblad heeft op zich genomen, en wel met een jaarlijksch inkomen van 30.000 fr. Desgelijks zal hij zijne verplichtingen, alhier aangegaan, vervullen, waaraan men trouwens nimmer heeft getwijfeld.

Naar men uit Hanover verneemt, is de erf-landmaarschalk graaf van Munster aldaar door eenen aanval van beroerte getroffen, waarvan hij bezwaarlijk zal herstellen.

Ook aan de Badensche universiteiten is het, naar men wil, verboden, in de zaak der zeven Göttingche hoogleeraren uitspraak te doen; ten minste heeft Freiburg, werwaarts de stukken, betreffende het proces van professor Gervinus gezonden waren, zich met deze zaak niet te kunnen inlaten.

ITALIË.

ROME 4 Mei. Z. M. de Koning van Beieren is heden in den namiddag uit

tijden der prozaische werkelijkheid voortsukken, en, even als de mollen; hier en daar in de paarde wroeten, tot dat zij eindelijk, moe en mat, onder de aarde ruste vinden. Zij zweogen in de bergwerken der geleerdheid, waarin geen enkele opbeurende straal der phantasie doordringt; of zij speculeren, die slechts den zonnegloed van het goud waarderen, of zij verstikken bijna onder het stof der aeten en processtukken, waaraan zij als dagloners arbeiden. Hun geest bezit geene vleugelen om zich boven het aardse te verheffen. Hunne gesprekken zijn zoo droog als stroozand, en voor de dames zijn zij de ware vaakmannetjes, die slechts slaperig maken. Zij willen dadelijk den grond en de oorzaak van elke zaak weten. Zoo zij in het lawelijk treden, vragen zij naar geld.

Tot de derde klasse behooren de *vuurmannen* uit het land der Driften; Zij hebben verstand, maar elke op dat veld kiemende plant wordt door den gloed der neigingen verschroeid; zij hebben grondbeginselen, doch deze worden door hunne Africaansche warmte verteerd; zij hebben vernuft, doch dat vernuft is bijtende satire: het is een blikseit, die trelt en verdeelt. Zij beminnen het vuur van den wijn, de zon van een paar schoone ogen, en het rood der maagdelippen; maar hun hart kookt elk oogmerk over, en hunne blikken vlammen dan eens van toorn, dan weder van liefde. Hunne liefde is een vuur, dat, snel in brand geraakt, hoog opvlamt, doch spoedig is uitgedoofd. Als zij oud worden gelijken zij eenen uitgebranden vulkaan, waarin het nog dikwerf woelt en dondert, doch die geen gloed meer uitwerpt.

Tot de vierde klasse behooren de *windmannen*, een ligtzinnig bloedrijk volkje; opgeblazen, doch licht ten onder te brengen. Bij dames, die gaarne windbrekerj aanzien, zijn zij bijzonder welkom, en zulke meisjes worden door niets hoogmoediger dan dat zulk een windman haar zijn hof maakt en met zijne vliegerijen bedwelmt. Wanneer een zoodanig man, in een gezelschap, dat grotendeels uit dames bestaat, gemist wordt, heerscht daarin eene windstilte; treedt hij binnen, dan worden alle zeilen bijgezet: hij blaast het kwijnende vuur der gesprekken weder aan en noodigt alle meisjes in den luchthul van zijn hart, om haar weldra weder als ballast uit te werpen; de wind dezer gasten zal echter niet gemakkelijk tot den storm der driften overgaan; hij jaagt de menschen slechts stof in de oogen, en zijn gevoel is even vergankelijk als eene streepel.

TOUCH-EN

DB

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITTHUY S, VERANTWOORDELIJK
UITGEVER EN DIRECTEUR

100

DE NEDERLANDEN.

Amsterdam, 1 Mei 1880. J. H. Laarman.

STADS SCHOUWBURG.

Ten Eers ure op het Tooneel.
Verwacht op Zaterdag den 26 Mei 1839 de Sluiting van het Tooneel.